

בפני: כב' אב בית הדין, עו"ד מנשה סלטון

העותרת: ועדת הביקורת של החוג הישראלי לכלב רועים גרמני (ע"ר 580226728), באמצעות חברת ועדת הביקורת, עו"ד ויקטוריה ז'יגלוב

נגד

המשיבים:

1. החוג הישראלי לכלב רועים גרמני (ע"ר 580226728)

2. מר ששי חבשוש, יו"ר ועד החוג

3. מר אהרון ציון, גזבר החוג

באמצעות ב"כ עו"ד צ'רלי אלימלך

המבקש להצטרף: מר נבות פלד, חבר ועד וסגן יו"ר החוג

החלטה

(בבקשת מר נבות פלד להצטרף להליך)

הבקשה

1. ביום 10.10.2026 הגיש מר נבות פלד, חבר ועד החוג וסגן יו"ר החוג (להלן: "המבקש"), בקשה להצטרף להליך "כצד / כבעל עניין". המבקש הוא אחד מארבעת חברי הוועד שחתמו על המכתב מיום 25.09.2026 שכותרתו "הודעה ובקשה מטעם רוב חברי הוועד המנהל בחוג" (להלן: "מכתב ארבעת חברי הוועד"), והוא נסמך על האמור בפסקה 53 להחלטת מיום 01.10.2026, שלפיה מי מהחותרים המבקש להצטרף להליך יגיש בקשה מנומקת.
2. עיקרי הבקשה: המבקש טוען כי כתבי הטענות שהוגשו בשם המשיב 1 – התגובה מיום 30.09.2026 וכתב התשובה מיום 06.10.2026 – הוגשו בלא אישור כדין של ועד החוג ואינם משקפים את עמדת רוב חבריו; כי "האישורים" להגשתם התקבלו בסקרי הצבעה בקבוצת ווטסאפ של הוועד, בלא כינוס ישיבה, בלא דיון ובלא שהוצגה לחברי הוועד טיוטת המסמך (נספח 1 לבקשה); וכי קיים ספק בדבר תקינות ייצוגם המשותף של החוג ושל המשיבים 2 ו-3 בידי אותו בא-כוח, נוכח מכתבו של ב"כ המשיבים מיום 29.09.2026 (נספח 2 לבקשה). תכלית ההצטרפות, לדברי המבקש, היא להציג את עמדת רוב חברי הוועד ולתעד כי רוב חברי הוועד נתנו את הסכמתם למסירת המסמכים לוועדת הביקורת. המבקש עותר לצירופו כצד או כבעל עניין; לחלופין – לקביעה כי כתבי טענות שהוגשו בשם המשיב 1 ללא אישור ועד ופרוטוקול כדין אינם תקפים,

ולהוראה כי כל הגשה עתידית בשם המשיב 1 תלויה בפרוטוקול ישיבת ועד; וככל שיצורף – להורות על מסירת כתבי הטענות לידי ולקצוב לו מועד להגשת עמדת רוב חברי הוועד.

3. ההחלטה ניתנת על ידי אב בית הדין לבדו, בהיותה החלטה דיונית (סיפה של סעיף 79(א) לתקנון ההתאחדות הישראלית לכלבנות; להלן: "תקנון ההי"ל"). אמנם, בפסקה 53 להחלטה מיום 01.10.2026 נאמר כי בקשת הצטרפות תידון לאחר קבלת עמדות הצדדים; ואולם, לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה על רקע כל החומר שבתיק, הגעתי לכלל מסקנה כי הבקשה אינה מגלה עילה להצטרפות אף בהנחה שכל האמור בה נכון. במצב דברים זה אין טעם בהטרחת הצדדים בתגובות (סעיף 85(א) לתקנון ההי"ל), ואיש מהם אינו נפגע ממתן ההחלטה בלא תגובתו. אפרט את טעמי.

דיון והכרעה

(א) המסגרת: מי יכול להיות צד להליך בפני בית הדין

4. ההליך בפני בית הדין מתנהל על יסוד כתב טענות שהוגש על ידי הפונה (סעיף 83(א) לתקנון ההי"ל), ובין בעלי הדין שהוגדרו בו. סעיף 81 לתקנון ההי"ל מגדיר את העניינים שבסמכות בית הדין לפי זהות הצדדים לסכסוך – ארגון חבר מול ארגון חבר, חבר בארגון חבר מול הנהלת הארגון, עניין שיועלה על ידי ועדת ביקורת, וכיוצא באלה. התקנון אינו מכיר במעמד של "בעל עניין" בהליך שאינו צד לו, ואינו קובע מנגנון של צירוף או התערבות. אין בכך כדי לשלול מבית הדין, מכוח סמכותו לקבוע את סדרי הדיון ולפעול בדרך הנראית לו לקיום דיון צודק ויעיל (סעיף 85 לתקנון ההי"ל), את האפשרות לצרף להליך מי שאינו צד לו במקרה המתאים; אך סמכות זו תופעל במשורה, ורק כאשר למבקש ההצטרפות עניין ישיר ועצמאי בתוצאות ההליך, שאינו מיוצג בו, וכאשר צירופו דרוש להכרעה יעילה ושלמה בסכסוך. אף אחד מתנאים אלה אינו מתקיים כאן.

(ב) למבקש אין עניין עצמאי בהליך – עניינו הוא עניינו של המשיב 1

5. המבקש הוא חבר ועד החוג וסגן יו"ר החוג. הוועד הוא הארגון שבאמצעותו פועל המשיב 1 (סעיפים 36–42 לתקנון החוג; סעיף 25 לחוק העמותות, התש"ס-1980). עניינו של המבקש בהליך אינו עניין אישי שלו, הנבדל מעניינו של החוג, אלא עניינו כחבר בארגון של החוג – צד שכבר מיוצג בהליך. טענתו היא, ביסודה, כי העמדה המוצגת בשם החוג אינה העמדה שהיה על החוג להציג. זהו סכסוך פנימי בתוך ועד החוג על השאלה מי מדבר בשם החוג ומה יאמר – ולא סכסוך בין המבקש לבין מי מבעלי הדין.

6. בשאלה זו כבר נדרשתי בהחלטה מיום 01.10.2026. נקבע שם כי הדרך לגיבוש עמדה מחייבת של החוג סלולה בתקנון החוג עצמו: הוועד מתכנס בכל עת שרוב חבריו מעוניין בכך (סעיף 40 לתקנון החוג), החלטותיו מתקבלות ברוב קולות בישיבת ועד (סעיף 41) ונרשמות בספר הפרוטוקולים (סעיף 42); כי מכתב של חברי ועד מחוץ לישיבה אינו החלטת ועד, ויהא מספר החותמים אשר יהא; וכי "בית הדין אינו בא בנעליו של הוועד ואינו קובע מי מדבר בשם החוג" (פסקאות 24 ו-35 להחלטה). הבקשה שלפניי מבקשת להשיג את אותה תוצאה בדרך אחרת: תחת שהעמדה של "רוב חברי הוועד" תוצג כעמדת החוג, היא תוצג כעמדתו של צד נפרד להליך. מה שלא ניתן לקבל בדלת, אין לקבל בחלון.

(ג) המסלול הפנימי פתוח – ומכוחו בלבד ניתן לשנות את עמדת החוג

7. אם אכן סבור רוב חברי הוועד כי כתבי הטענות בשם החוג הוגשו ללא אישור כדין ואינם משקפים את עמדת החוג, הרי שהתקנון מעמיד בידיו את הכלים לתקן זאת, וכלים אלה יעילים מכל צירוף להליך: רוב חברי הוועד רשאי לכנס ישיבת ועד (סעיף 40 לתקנון החוג) – והמבקש, כסגן יו"ר, הוא מי שמנהל את הישיבה בהיעדר היו"ר לפי אותו סעיף – לקבל בה החלטה בדבר עמדת החוג בהליך ובדבר ייצוגו, לרשום את ההחלטה בספר הפרוטוקולים, ולהביאה לידיעת בית הדין באמצעות החוג. החלטה כזו – ולא בקשתו של חבר ועד יחיד – היא שתאפשר לבית הדין להתייחס לעמדת החוג. יוער כי המבקש אינו טוען כי ניסה לכנס ישיבת ועד כאמור וכי הדבר סוכל.

8. המבקש נסמך על פסקה 47 להחלטה מיום 01.10.2026, שבה צוין כי מר מיכאל שור לא הסמיך את ב"כ המשיבים לפעול בשמו. אין באותה קביעה כדי לסייע לו: היא נגעה לסעד אישי שהתבקש בשמו של מר שור – השבת הרשאותיו האישיות כמנהל תערוכה – ולא לסמכות ב"כ המשיבים לייצג את החוג. אין נובע ממנה כי כל חבר ועד נדרש להסמיך אישית את ייצוגו של החוג.

(ד) בית הדין אינו בוחן את הליכי קבלת ההחלטות הפנימיים של הוועד לבקשת חבר ועד יחיד

9. עורך דין המתייצב בשם תאגיד ומצהיר כי הוא מייצגו – חזקה עליו שהוסמך לכך. טענה כי הייצוג לא הוסמך כדין יכולה לבוא מן הלקוח עצמו, באמצעות האורגן המוסמך שלו, ולא מפי חבר יחיד באותו אורגן החולק על עמדת חבריו. בית הדין לא יידרש, במסגרת בקשת ביניים של חבר ועד יחיד, לבחינת תקינותם של סקרי הצבעה בקבוצת ווטסאפ, להתכתבויות פנימיות בין חברי הוועד או לשאלה אם הוצגה לחברים טיוטה בטרם ההצבעה. אלה שאלות פנימיות של החוג, שמקומן בישיבת הוועד – ולא בתיק בית הדין.

10. הבקשה עצמה ממחישה מדוע אין בית הדין יכול, ואין זה מתפקידו, לקבוע מבחון מי מהווה "רוב" בוועד בכל רגע נתון. מנספח 1 לבקשה עולה כי בעד אישור הגשת כתב התשובה הצביעו ארבעה מחברי הוועד – ובהם מר מיכאל שור, אחד מארבעת החותמים על מכתב ארבעת חברי הוועד. "הרוב" שהמבקש מבקש לדבר בשמו אינו, אפוא, נתון קבוע ומוסכם, וממילא אין המבקש יכול להתיימר לייצגו: החותמים על המכתב עצמם הבהירו, בעת שליחתו, כי המבקש משמש איש קשר טכני בלבד ואינו מייצג את יתר החותמים.

(ה) ההצטרפות אינה דרושה כדי להביא את טענות המבקש בפני בית הדין

11. העובדות שהמבקש מבקש "לתעד" – הסכמת רוב חברי הוועד למסירת המסמכים, ונסיבות הגשת כתבי הטענות בשם החוג – יכולות להיות מובאות בפני בית הדין בלא צירופו כצד. עמדת המבקש זהה, לפי הבקשה עצמה, לעמדת העותרת; מכתב ארבעת חברי הוועד כבר תוּק בתיק והובא לידיעת הצדדים (פסקה 53 להחלטה מיום 01.10.2026); העותרת רשאית, בתשובתה לכתב התשובה, להסתמך על המכתב ולצרף תצהיר או הצהרה מטעם המבקש; וההרכב שידון בעתירה רשאי לשמוע את המבקש כעד, שכן בית הדין פטור מכללי הראיות (סעיף 85(א) לתקנון הה"ל). צירופו כצד לא יוסיף דבר על כל אלה – זולת ריבוי בעלי דין, ריבוי כתבי טענות והתארכות ההליך, בניגוד לחובת בית הדין ליתן פסק דין בתוך ארבעה חודשים

(סעיף 92 לתקנון ההי"ל), ובעוד הצדדים נדרשים להודיע על עמדתם בשאלת הגישור (החלטה מיום 10.10.2026).

(ו) הסעדים החלופיים

12. הסעד החלופי הראשון – קביעה כי כתבי טענות שהוגשו בשם המשיב 1 ללא אישור ועד ופרוטוקול אינם תקפים – הוא סעד הצהרתי לגופו של עניין, הנוגע לממשל הפנימי של החוג ולתוקף כתבי טענותיו של בעל דין. סעד כזה לא התבקש על ידי מי מבעלי הדין, אינו מצוי בגדרי העתירה, ואין ליתנו לבקשת מי שאינו צד להליך; ממילא, מן הטעמים שפורטו בפרק (ד), בית הדין אינו בוחן את תקינות הליכי האישור הפנימיים של הוועד לבקשת חבר ועד יחיד. הסעד החלופי השני – הוראה כי כל הגשה בשם המשיב 1 תלווה בפרוטוקול ישיבת ועד – מבקש מבית הדין להכתיב לבעל דין את אופן קבלת החלטותיו ומתן הוראותיו לבא-כוחו. חובת ניהול ספר פרוטוקולים כבר קבועה בסעיף 42 לתקנון החוג, ואכיפתה היא עניין פנימי של החוג ומוסדותיו. יתר הסעדים – מסירת כתבי הטענות וקציבת מועד להגשת עמדה – מותנים בצירוף, ומשנדחתה הבקשה לצירוף, התייתרו.

(ז) הטענה בדבר ניגוד עניינים בייצוג

13. השאלה אם בא-כוח אחד רשאי לייצג בהליך זה הן את החוג והן את המשיבים 2 ו-3 היא, בראש ובראשונה, שאלה של הלכות – החוג, באמצעות האורגן המוסמך שלו – ושל כללי האתיקה החלים על עורך הדין; אין היא עניין שמי שאינו צד להליך יכול להעמיד להכרעת בית הדין. מנספח 2 לבקשה עולה כי החוג עצמו העלה שאלה זו בפני בא-כוחו וקיבל את תשובתו; ככל שרוב חברי הוועד חולק על תשובה זו, הדרך לפעול היא, שוב, החלטת ועד בישיבה שכונסה כדין. השאלה הנפרדת – אם יש מקום למחיקת המשיבים 2 ו-3 כמשיבים אישיים – תלויה ועומדת בפני ההרכב שידון בעתירה (פסקאות 42 ו-52 להחלטה מיום 01.10.2026), ואיני מביע בה עמדה.

אשר על כן ובסיכומם של דברים:

14. הבקשה להצטרפות נדחית.
15. אין בהחלטה זו כדי לגרוע מן האמור בפסקה 53 להחלטה מיום 01.10.2026: מכתב ארבעת חברי הוועד מתויק בתיק בית הדין, והעותרת רשאית להסתמך עליו ועל הצהרות החותמים עליו בכתבי טענותיה. כמו כן אין בה כדי למנוע מוועד החוג לקבל, בישיבה שתכונס כדין, כל החלטה בדבר עמדת החוג בהליך ובדבר ייצוגו, ולהביאה לידיעת בית הדין.
16. המועדים שנקבעו בהליך בעינים עומדים: הודעת הצדדים בשאלת הגישור – עד ליום 18.10.2026; תשובת העותרת לכתב התשובה ככל שתחפוץ בכך – עד ליום 20.10.2026.
17. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים ולמבקש. ההחלטה תפורסם באתר ההי"ל בהתאם לסעיף 90 לתקנון ההי"ל.

ניתנה היום, 11.10.2026, בהיעדר הצדדים.

מנשה סלטון, עו"ד
אב בית הדין, ההי"ל